

[Larsen-Badse.]

med Finansministeren om, hvor meget af Jordfondens Midler der endnu henstod i Landejendomme som Prioriteter, og Finansudvalget har faaet Oplysning om, at der endnu henstod 15 Mill. Kr. Der har ved flere Lejligheder været sendt Andragender til Landbrugsministeriet og Finansministeriet om at faa Renten, som er 5 pCt., sat ned til 4½ pCt., men man har hver Gang mødt Afslag. Nu er der det mærkelige ved det, at da Lensaflysningen fandt Sted, var der mange Lensbesiddere, som i Stedet for kontante Penge betalte Jordfonden Panteobligationer, og samtidig med at disse Panteobligationer indbetaltes, fik de paagældende Debitorer Løfte om, at Obligationerne ikke skulde opsiges i 10 Aar, imod at Debitorerne gik ind paa, at Renten forhøjes fra 4, i visse Tilfælde 4½ pCt., til 5 pCt.

Disse 5 pCt. har derefter staaet fast trods flere Andragender om at faa Renten nedsat. I Fjor, da der blev vedtaget en Lov om en almindelig Rentenedsættelse vedrørende Statens Udlaansmidler, kom af Aarsager, jeg ikke kender, dette Forhold ikke med. I flere Tilfælde indleverede Lensbesidderne disse Obligationer som Betaling til Jordfonden, og man har da, efterhaanden som Jorden er afleveret — den er endnu ikke afleveret alt sammen — fra Jordfondens Side brugt den Fremgangsmaade, at man har købt Jord og betalt den med de samme Obligationer, som i sin Tid var indbetalt, og saa er der sket det mærkelige, at saa snart disse Obligationer vendte tilbage til det Lensgods, de oprindeligt var udgaaet fra, er Renten i alle Tilfælde sat ned. Der er altsaa opstaaet det mærkelige Forhold, at Lensaflysningen har bevirket, at Staten gennem Jordfonden staaer som en Kreditor, der stiller haardere Rentekrav end de Privatmænd, som tidligere ejede Panteobligationerne.

Den højterede Finansminister har givet Udtryk for — og jeg tør ikke bestride, at der kan være noget rigtigt i det —, at det nuværende Øjeblik ikke er heldigt valgt til at opstille Krav om Rentenedsættelse. Jeg har dog villet rejse Spørgsmaalet her for at give Finansministeren Lejlighed til at udtale, at det ikke er glemmt, og at man kan vende tilbage til Spørgsmaalet snarest muligt. Jeg haaber ikke, det vil vare længe, før man yder disse Mennesker Retfærdighed.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har fremsat

nogle Udtalelser angaaende Arbejdspengene paa Københavns Toldbod, idet han spurgte, om det ikke var muligt at sætte disse Arbejdspenge lavere. Jeg vil dertil sige, at Toldvæsenet har ikke nogen som helst Indtægt af disse Arbejdspenge. Jeg vil gerne have slaaet fast med det samme, at det ikke er en Forretning, Toldvæsenet driver, som giver Indtægt. Arbejdspengene rækker kun lige til at lønne Arbejderne efter de gældende Regler og til at yde Bidrag til en Pensionsordning, som Arbejderne i øvrigt selv giver meget betydelige Bidrag til, en Pensionsordning, som er godkendt af Rigsdagen.

Det er selvfølgelig muligt, at der er Omraader, hvor Arbejdspengene her er højere, end de er i Provinshavnene. I mange Tilfælde maa man jo ogsaa regne med, at de maa være højere. Ved et meget stort Toldsted vil der kræves mere Transport af Varer end ved et mindre. Man kan ikke umiddelbart sammenligne Arbejdet ved den ene Havn med Arbejdet ved den anden Havn. Arbejdets Størrelse afhænger jo af, hvor meget Varetransport der er. Men der er ikke fra nogen Side nogen som helst Interesse i at holde højere Arbejdspenge end nødvendigt til at dække Udgifterne, og saa snart der er Mulighed derfor, bliver Arbejdspengene nedsat. Der er foretaget Nedsættelser forskellige Gange.

Om der er visse Uligheder mellem Beregningen her og Beregningen i Provinshavne vedrørende de enkelte Varer, er en anden Ting. Jeg er dog ganske sikker paa, at der ikke er megen Forskel gennemsnitlig set, hvis der overhovedet er nogen, saaledes som de Tal, det ærede Medlem nævnte, gav Udtryk for. Det var jo specielt udplukkede Eksempler, det ærede Medlem fremdrog, og der er vel nok altid visse Tilfældigheder ved Fastsættelsen af Arbejdspengene for de enkelte Varer, saa der kan maaske godt ved Sammenligning med Arbejdspengene ved andre Havne paavises Ting, der kunde synes mærkelige. Jeg er ogsaa villig til at undersøge Spørgsmaalet, men jeg tror ikke, at man skal vente, der bliver store Muligheder for nogen generel Nedsættelse af Arbejdspengene, for der er ikke flere Penge derude end tilstrækkeligt til at betale Arbejds lønnen efter de gældende Regler, og Arbejds lønnen, som de paagældende Folk derude faar, er ikke højere end den, der betales ved tilsvarende Arbejde i de private Erhverv. Maaske er de specielle Tilfælde, som er nævnt, saa specielle, at de ikke svarer til den gennemsnitlige Virkelighed, Det tror jeg ikke, de gør.